

τὸ ὁποῖον παρενεβλήθη συλλογῇ ἄσμάτων διατεταγμένη κατ' ἀριθμητικὴν ἀκροστιχίδα. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ συμπλοκὴ τῶν μερῶν εἶνε ἐλλιπῶς παραδεδομένη. Ἡ ἰδέα τῆς ἀριθμητικῆς ἀκροστιχίδος φαίνεται ὅτι εἶνε νέα ὅλως διόλου· ἐγὼ τοῦλάχιστον οὐδὲν ὅμοιον παράδειγμα γνωρίζω ἄλλοθεν. Καὶ εἰς τὰ ἄσματα δὲ τὰ ἀκολουθοῦντα ἐν ἑκάστων τῶν τριῶν σαφῶς διακρινομένων μερῶν διακρίνονται ὁμάδες τινὲς καὶ λείψανα ὁμάδων, π. γ. διάφορα συνδεόμενα πρὸς ἄλληλα ἄσματα, περιέχοντα ἐρωτικά παρὰπονα κόρης, ἔπειτα δύο ὁμάδες ἐρωτικῶν ἄσμάτων ἐνὸς νέου καὶ ἀλφαθητικὸν ἀμοιβαῖον ἄσμα δύο ἐρώντων. Ὡστε εἶνε ἐντελῶς βέβαιον, ὅτι τὸ ὑπὸ Βάγνερ ὡς συνεχὲς ἐκδοθὲν ποίημα, οὐπερ ἢ τάξις διεταράχθη δῆθεν ἐν τοῖς χειρογράφοις, σύγκειται ἐκ διαφόρων, (ἑπτὰ ἢ ὀκτώ) ἀρχικῶς ἐντελῶς ἀνεξαρτήτων μικρῶν συλλογῶν, αἱ ὁποῖαι ἐν ἀρχῇ μετεβιβάζοντο ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα χωριστά, ἔπειτα δὲ ὑπὸ φίλου τινὸς τῆς δημοτικῆς ποιήσεως συνηνώθησαν εἰς ἓν χειρόγραφον. Τούτου νῦν γνωστοῦ ὄντος, πίπτουσιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ αἱ παρατηρήσεις τοῦ Βάγνερ περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς γενέσεως τῆς ὅλης συναγωγῆς. Τὸ ζήτημα ἀνάγκη νῦν νὰ τεθῆ χωριστά περὶ μιᾶς ἐκάστης ὁμάδος· διότι καὶ ἂν περίπου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀπηρτίσθη αὕτη ὑπὸ τὴν παρούσαν τοῦλάχιστον γλωσσικὴν μορφήν, δὲν εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ δεχθῶμεν καὶ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον τῆς γενέσεως αὐτῆς, διότι πλὴν ὅτι ἡ δημοτικὴ ποίησις οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε περιορίζεται ἐντὸς τοπικῶν ὁρίων, ὁ συλλογεὺς δυνατὸν νὰ συνήγαγεν ἢ ὁ ἴδιος διάφορα ἄσματα ἀποδημῶν εἰς διαφόρους τόπους ἢ δι' ἄλλων ἐμμέσως. Βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁμάδες τινὲς καὶ ἐπομένως ὅλη ἡ συλλογὴ ἴσως δὲν εἶνε νεωτέρα τοῦ ἰδ' ἢ τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ ἰε' αἰῶνος· πλὴν τῆς ἡλικίας τοῦ χειρογράφου, εἰς τὴν ὁποίαν ἄτε ἀπροσδιόριστον, δὲν δυνάμεθα πολὺ νὰ βασισθῶμεν, ἐμποδίζουσι σπουδαῖοι ἐσωτερικοὶ λόγοι, καὶ ἰδίως ἡ μνεῖα τῶν Τουρκοπούλων, τοῦ αὐτοκράτορος καὶ λογοθέτου τοῦ Βυζαντίου, ὡς καὶ ἡ ὑψηλὴ ἰδέα περὶ τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ ἀσαλεύ-

